

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 2540

Vonnisdatum : 05.12.2006

## PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,  
13<sup>de</sup> kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

### INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_, wonende te \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_, metaalbewerker, geboren \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_, Belg.

2. \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_, wonende te \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_, laborante, geboren te \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_, Belg.

Verdacht van:

Te \_\_\_\_\_ van 2 oktober 1995 tot 18 november 2005

als eigenaars, die de werken zelf hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te \_\_\_\_\_, gekadaastreerd

\_\_\_\_\_ eigendom van \_\_\_\_\_

akte van 22 februari 1993 verleden voor notaris \_\_\_\_\_ met standplaats te I \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ ingevolge

Zonder voorafgaandelijk stedenbouwkundige vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen, de volgende bouwwerken in stand te hebben gehouden:

- Een stal en berging, ingericht als verblijfsruimte (chalet) met daarin, kast, gasvuur, tafel, stoelen, toiletruimte en wasbakje. De berging wordt benut als opslagruimte. De voorzijde van beide constructies wordt afgedekt met een blauw zeildoek.

Teneinde na toepassing van de strafwet op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van maximum 1 jaar, hetgeen impliceert:

- De afbraak (inclusief vloerplaat) van de stal en berging, ingericht als verblijfsruimte.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-nitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 12.04.2006,  
en ambtelijke ingeschreven.

Ontvangen : 89,96 euro. De Bewaarder (get.)

\*\*\*      \*\*\*      \*\*\*

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering:

- de beklaagden.

\*\*\*      \*\*\*      \*\*\*

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutionele elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoefde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een stal en berging hebben in stand gehouden.

3.

Beklaagden zijn mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te  
; kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt deels binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplan  
ggk. bij K.B. van 3 april 1979).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdcreet ; het verweer op dit punt is derhalve ongegrond.

4.

Op 3 oktober 1995 werd vastgesteld dat beklaagden zonder een stedenbouwkundige vergunning een stal met berging –ingericht als een buitenverblijf- in stand hielden.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van van 6 juni 1996 werd de aanvraag tot het bouwen van een schuilhok voor dieren en berging geweigerd.

Bij besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van van 7 november 1996 werd het ingesteld beroep deels ingewilligd onder voorwaarde dat de berging en het sunitair worden afgebroken binnen de zes maanden.

Op 27 april 2004 werd vastgesteld dat de stal nog steeds is ingericht als verblijfsruimte en derhalve aan de gestelde voorwaarden niet werd voldaan.

Op 5 juli 2006 werd vastgesteld dat de berging werd verwijderd en het schuilhok volledig werd ontmanteld; de toestand is derhalve conform aan de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd bij besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van van 7 november 1996.

5.

Ter zitting van 30 mei 2006 verzochten beklaagden hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Nu beklaagden nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 6 maanden en de feiten niet van die aard zijn dat ze dienen bestraft te worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan 5 jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, kan aan beklaagden het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend; op deze wijze wordt het hen ontraden dergelijke feiten in de toekomst te plegen.

6.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 27 oktober 2005.

Deze vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De herstellvordering is inmiddels zonder voorwerp geworden.

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

\*\*\*      \*\*\*      \*\*\*

#### OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuërende OP TEGENSPRAAK;

#### Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde ..... schuldig aan het feit zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de uitspraak van de veroordeling opzichthens beklaagde ..... wordt OPGESCHUORT gedurende een termijn van EÉN JAAR, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 57,11 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde \_\_\_\_\_ is schuldig aan het feit zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de uitspraak van de veroordeling opzichts beklaagde \_\_\_\_\_ wordt OPGESCHORT gedurende een termijn van EÉN JAAR, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 57,11 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

\*\*\*                      \*\*\*\*\*                      \*\*\*

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,  
5 december 2006, alwaar zetelden:

\_\_\_\_\_, Ondervoorzitter, enige rechter,  
\_\_\_\_\_, Substituut Procureur des Konings,  
\_\_\_\_\_, Adjunct-griffier.